

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Vi er flere, som savner en begrundelse for, at dette lovforslag skal tilbage til udvalget. Hr. Baadsgaard bad om at få det tilbage til udvalget, og det er da ikke normal kutyme at nægte et medlem det, men det er på den anden side mærkeligt, at et regeringsparti lige pludselig her i sidste time kommer og beder om at få et lovforslag, der har været så gennembehandlet som det her, og som regeringen har sit eget flertal for og bare har trynet igennem Folketinget uden at forhandle med os andre, tilbage til udvalget – og så helt uden en begrundelse endda. Så jeg vil da gerne bede om på en eller anden måde at få uddybet, hvorfor vi nu skal have trukket tiden endnu længere ud.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Det var nu mest nogle bemærkninger til hr. Pelle Voigt, der talte om det uværdige i, at man ikke kunne fortsætte afstemningerne. Er det ikke mere uværdigt, at dele af Folketinget ikke vil respektere de muligheder, der ligger for at tage det til fornyet udvalgsbehandling, efter at vi har set den afstemning? Jeg mener, vi flere gange har været ude i en sådan situation; jeg mener også, at der har været præcedens for her i Folketinget, at man retter sig efter et sådant ønske. Jeg skal kun opfordre til, at flertallet ihukommer almindelig parlamentarisk praksis her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Hr. Løvig Simonsen har ret i, at hvis et parti, en regering eller andre ønsker en afbrydelse af forhandlingen og ønsker at sende forslaget tilbage i udvalget, er det almindelig parlamentarisk skik her i Folketinget, at vi støtter et sådant forslag. Det vil vi naturligvis også gøre i denne situation, men jeg synes, at hr. Løvig Simonsen så til gengæld må erkende, at dette er pinligt, og at det er en temmelig høj pris for Folketinget at betale i en situation som denne. Én ting er at lovgive om væsentlige og tunge spørgsmål med én stemmes flertal, men så synes jeg, at man kunne gøre sig den ulejlighed at sørge for netop i en sådan situation, at denne stemmes flertal var på plads, og at man ikke mangler hele to stemmer.

Jeg går ud fra, at der ikke er nogen anden saglig begrundelse for at afbryde forhandlingen end at finde de to forsvundne folketingsmedlemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der må være noget mere ro i salen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror faktisk, at hele Folketinget ville have medvirket til at få forhandlingen afbrudt og forslaget sendt tilbage til udvalget, hvis der havde været et teknisk problem, eller hvis Socialdemokratiet ville stille et ændringsforslag, eller noget andet, men jeg må sige til hr. Løvig Simonsen, at der ikke findes nogen parlamentarisk tradition for, at man for at undgå at miste en afstemning skal obstruere en afstemning, som allerede er sat i gang, og det vil vi ikke medvirke til.

Hvis det handler om, at Socialdemokratiet ikke har sit eget flertal på plads, er det Socialdemokratiets og regeringens problem, og så må de sørge for at gøre det bedre en anden gang.

Jeg må også sige til hr. Pelle Voigt, som har så meget tilovers for lejerne og lejernes situation, at den bedste gerning, man kan gøre over for lejerne nu, er at kræve denne afstemning gennemført, for så vil lejerne ikke få de huslejestigninger, der ligger i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg bad ganske kort hr. Baadsgaard om en begrundelse for, hvorfor dette forslag skulle tilbage til udvalget, men det kan jeg forstå at Folketinget ikke må få. Når vi skal til at tage stilling til det, er det så ikke meget rimeligt, at vi får en begrundelse for, hvorfor det skal tilbage? Det kan jo ikke være svært at give Folketinget den.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Hvis fru Pernille Sams er den eneste herinde, der ikke ved, hvorfor dette lovforslag skal tilbage til udvalget, skal jeg gerne oplyse fru Pernille Sams om, at det er, fordi et ændrings-